

Diplomantka: Sylvie Weberová, 5.roč. magisterského studia, výtvarná výchova pro ZŠ, SŠ, ZUŠ
Název práce: Malba jako fyzická, gestická akce. Gesto a tělesnost ve výtvarném umění
Oponent: doc.PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D

Název práce v podstatě determinuje vztah výtvarné a teoretické části. První část názvu „Malba jako fyzická, gestická akce“ je zjevně spojena s výtvarnou částí motivicky zaměřenou na „uchopení krajiny pomocí gestické malby“. Druhá část názvu „Gesto a tělesnost ve výtvarném umění“ zřetelně vymezuje zaměření teoretické části práce. Navíc by těsné provázanosti obou částí prospělo zúžení tématu na „gestickou krajinu“ (tím není myšlena redukce na akční či informální malbu ale soustředění na spontánnost a tělesnost ve spojení s krajinou obecně). Toto tematické vymezení souvisí i se záměrem koncepčně vycházet z výtvarné části diplomové práce. Výsledná koncepce práce Sylvie Weberové původnímu zadání odpovídá jen velice vzdáleně. Sleduje totiž danou problematiku především z filozofického a psychologického hlediska. To by samo o sobě bylo naprosto v pořádku, kdyby diplomantka pojala filozofické a psychologické aspekty tématu jako východisko pro uplatnění spontánnosti gesta a tělesnosti ve výtvarném projevu 20.století, zejména pak po 2.světové válce. Ovšem její koncepce neodbytně působí dojmem, že práce byla zadaná na katedře filozofie ve spolupráci s katedrou psychologie. Kapitola UMĚNÍ JAKO REAKCE NA SVĚT v rozsahu 6 stran působí jako appendix, navíc ještě ve stavu akutního zánětu.

Filozofický fundament práce v úctyhodném rozsahu 25 stran – ve srovnání se 6 stranami věnovanými výtvarnému umění – se na první pohled jeví jako fundovaná. Ovšem pouze tehdy, pokud ji vnímáme v obecných souvislostech a nikoliv v souvislostech zadání práce vyplývajících z jejího názvu (samotné zadání jsem nemohl posoudit, neboť v práci chybí). Nezbytnou zásadou dobré koncepce je, že se soustředí na meritum problému a nesklouzne k okrajovým aspektům, které odvádějí pozornost od podstaty daného problému a tím ji zamlžují. Kdyby se této zásady diplomantka držela, tak by ušetřila dostatečný rozsah „kunsthistorické“ části diplomové práce. Řada podkapitol teoretické části se problému týká jen okrajově nebo se týká výtvarného projevu obecně. Pozornost by měla být soustředěna na filozofické a psychologické aspekty gesta a tělesnosti v souvislosti s ním – tedy tělesnosti v souvislosti s gestem. A na takto vymezené filozofické východisko by měla navazovat kapitola důsledně sledující adekvátní tendence ve výtvarném umění – navíc v těsné vazbě na zaměření výtvarné části práce. Tuto zásadu však diplomantka nedodržela. Proto je také výběr umělců v „minikapitole“ UMĚNÍ JAKO REAKCE NA SVĚT (již sám název je na hony vzdálen meritmu problému) zdánlivě v pořádku – bohužel jen v obecné rovině a příliš ilustrativně. Pokud by se autorka soustředila na gesto a tělesnost v souvislosti s krajinou, tak by místo J. Pollocka zvolila gestické krajiny W. de Kooninga a pokud by hledala své „vzdálené příbuzné“, tak by asi těžko mohla opominout Rakušana Herberta Brandla atd.

Při obhajobě diplomové práce se zaměřte na dva okruhy otázek:

1. Vyberte umělce, jejichž tvorba souvisí jednak se zadáním práce, jednak s pojetím a tematickým zaměřením výtvarné části DP a zdůvodněte tento výběr
2. Vytkněte před závorku ty dílčí filozofické a psychologické problémy, které se bezprostředně týkají tématu práce

Návrh hodnocení: velmi dobře – dobře s tím, že pro výslednou známku bude rozhodující průběh obhajoby.

Dne 7.5. 2012